

Kedves Feri!

Dallás, 1988. nov. 21

Nagyon köszönöm kedves, meleghangú leveledet. Jó volt hallanom felőled, hiszen tavalyi látogatásom idején nagyon közel éreztem magamat hozzád, éreztem, hogy igazi barátot találtam. Az évkönyv két példánya nov. 10-e körül érkezett meg és nagy örömet szerzett. Igaz ugyan, hogy láttam már néhány héttel előbb is egy példányát, mert Medgyasszay Lilla, aki valamikor Jóskás diák volt és akinek a fia most hozzánk jár, megkapta és odaadta megnézni. De most alkalmam volt részletesen átnézni és nagy részét elolvasni.

Őszintén gratulálok az emlékkönyvhöz. Gazdag, tartalmas, változatos. Igazán jó képet nyújt a 75 év történetéről és a mai helyzetről. A szemelvények, tanulmányok, emlékezések kiválasztásában meglátszik a te biztos kezed, okos, finom ítéleted. Pl. a tanári értekezleti jegyzőkönyvek szemelvényei nagyszerűen végigkísérik az embert a 75 viszontagságos történetén, a sok problémán, amellyel szembe kellett nézni. Külön öröm persze számomra, hogy az évkönyv a ciszter évekről olyan pozitív és megnyerő képet ad, de igen tanulságos pl. a mostani diákok írásainak olvasása is. Itt a házban is sokan nagy érdeklődéssel nézik, olvassák. Mindenkép meg lehetsz elégedve vele.

Magamról annyit, hogy igen, most is tanítok még, ez a 48-adik tanári évem, egy kurzusom van az egyetemen, kettő a gimnáziumban, mindegyik másféle nyelv. Ma is örömmel végzem a munkát, bár meg kell vallanom, valamivel nehezebben megy a mostanában felmerülő egészségi problémák miatt. Tavaly év végéig minden ment simán, európai nagy utakra is jutott erő. Idén viszont egész évben jöttek a nehézségek: január legvégén egy hirtelen szélütés, szerencsére nem nagyon erős, erre aztán kettős nyakér-műtétre került sor, hogy kitisztítsák az agyba vezető főereket. Október elején szivritmus-szabályozó kis készüléket ültettek a bőröm alá, most pedig jó ideje valami ideg-vagy izomgyulladás kínoz a bal lábban és combban és egyelőre nem sokat tudtak rajta segíteni. Szóval le kell lassulni. De hát erre 73 év után már lehet és kell számítani. Az ember minden további évet ajándéknak tekinthet. Mindenesetre azt szeretném megérni, ha Isten akarja, hogy aranymisémet, 50 éves papságomat megünnepehessem másfél év múlva, 1990 júniusában. Akkor mindenkép szeretnék hazalátogatni, és Zircen, Budán és Győrött misét mondani. Jövő nyárra még nem döntöttem, ha rendbejövök, lehet hogy megint hazalátogatok.

Mi is nagy érdeklődéssel és aggodással figyeljük nemcsak a hazai, magyarországi fejleményeket, hanem a világon sokfelé mutatkozó mozgolódást, krízist, egyelőre inkább zűrzavaros, kilátástalan helyzetet. Nehéz ilyen időkben igazán tanárnak, a szellem és az értékrend munkásának lenni, jóra,

szépre, igazságra és hűségre vezetni, a jövő alapjait építeni. De talán éppen ezért olyan fontos az a munka, amelyet mi végzünk. És az az érzésem, hogy a nagy bizonytalanság ellenére talán lehet utat találni a kibontakozás felé: a hamis teóriák és az azokra épülő szisztémák olyan világosan csödbe jutottak, hogy mindenkép szükségessé válik az észszerűbb megoldások keresése. Adja Isten, hogy az új esztendő egy lépéssel közelebb vigyen mindnyájunkat ehhez a célhoz.

Neked is, kedves családnak is szívből kívánok kellemes karácsonyi ünnepeket és jó indulást az újévre. A kis Ferit szívesen látjuk, ha kedve és alkalma lesz egy amerikai látogatásra. Ebben a korban kell világot látni, embereket, szokásokat, kultúrákat megismerni.

Öszinte baráti szeretettel köszönt:

Csizmázia Placid
Csizmázia Placid

Fr. Placid L. Csizmázia
One Cistercian Road
Irving TX
75039

Vasbányai Ferenc
1089 BUDAPEST
Reguly A. u. 44

HUNGARY - EUROPE

AIR MAIL